

وفات حضرت سکینه بنت الحسین(ع)

حضرت سکینه، دختر ابی عبدالله الحسین(ع) و رباب، دختر امرء القیس است. نام اصلی وی، آمنه یا امیمه بود و مادرش رباب او را به سکینه ملقب ساخت.

وفات حضرت سکینه بنت الحسین(ع) در سال 117 هجری قمری

حضرت سکینه، دختر ابی عبدالله الحسین(ع) و رباب، دختر امرء القیس است. نام اصلی وی، "آمنه" یا "امیمه" بود و مادرش رباب او را به "سکینه" ملقب ساخت.

این بانوی شریف علوی در دامن مهرانگیز پدر ارجمندش حضرت امام حسین(ع) و مادر گرانمایه‌اش حضرت رباب(س) و عمه بزرگوارش حضرت زینب کبری(س) پرورش یافت و از راهنمایی و تربیت ناب برادرش حضرت علی بن الحسین(ع)، معروف به زین العابدین در ایام امامت آن بزرگوار، بهره‌های وافر یافت.

وی از زنان خردمند و دانای عصر خویش بود. علاوه بر بهره‌مندی کامل از حُسن جمال، از فضایل معنوی مانند تعبد، تدبیر و تقوای الهی برخوردار بود و در زمینه شعر، سخنوری و فصاحت بیان از ممتازان عصر و خانه وی، همیشه مجمع ادبا، شُعرا و سخن سرایان عرب بود.

درباره تاریخ تولدش، اطلاع دقیقی در دست نیست. اما وی در واقعه عاشورا، دختری رشید و بالغ بود.

برخی از مورخان، وی را در واقعه کربلا، بین ده تا سیزده ساله خوانده‌اند. بنابراین تولدش باید میان سال‌های 47 تا 50 قمری باشد. او در مدینه و در اواخر عصر امامت حضرت امام حسن مجتبی(ع) دیده به جهان گشود.

امام حسین(ع) به تمامی فرزندان، از جمله سکینه، عشق و علاقه داشت و آنان را به خاطر برخورداری از فضایل و کمالات نفسانی، بسیار دوست می‌داشت.

روایت شد، که آن حضرت درباره سکینه و مادرش رباب و خانه‌ای که آن دو در آن زندگی می‌کردند شعری عاطفی سرود که ترجمه‌اش چنین است:

به جانت سوگند ! من به راستی خانه‌ای که سکینه و مادرش رباب در آن باشند، دوست دارم. من آن دو را دوست دارم و برای آنان دارایی‌ام را نثار می‌کنم و هیچ ملامت‌گری نمی‌تواند مرا در این کار سرزنش کند.

آن حضرت، پس از واقعه کربلا، به مدت 57 سال زندگی کرد. در آغاز، تحت کفالت برادر بزرگوارش امام زین العابدین(ع) قرار داشت تا این که ازدواج نمود و به خانه همسرش نقل مکان کرد.

این بانوی مکرمه، بین 67 تا 70 سال زندگی کرد و سرانجام در کمال شرافت و عفت دار فانی را وداع گفت.

درباره درگذشت این بانوی بزرگ علوی، دو روایت نقل شده است: روایت نخست حاکی است که وی در پنجم ربیع الاول سال 117 هجری قمری و در عصر خلافت هشام بن عبدالملک و در حاکمیت خالد بن عبدالملک بن حارث، در مدینه بدرود حیات گفت و روایت دیگر می‌گوید که وی در پنجم ربیع الاول سال 126 هجری قمری در مکه معظمه وفات یافت.

به هر روی، در گذشت وی در پنجم ربیع الاول، مورد اتفاق تاریخ نگاران و سیره نویسان است. در همان سالی که حضرت سکینه(ع) وفات یافت، خواهرش حضرت فاطمه بنت الحسین(ع) نیز در مدینه بدرود حیات گفت.